

Dotaz

Může být majetek v podílovém fondu a majetek investičního fondu uložený v cenných papírech tvořen též zahraničními podílovými listy otevřených podílových fondů (FCP), popř. akciemi zahraničních investičních společností na variabilní kapitál (SICAV)? Jak v tomto smyslu vykládat § 17 odst. 1 písm. g) a i) zákona o investičních společnostech a investičních fondech?

Odpověď

Podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o investičních společnostech a investičních fondech“), může být majetek v podílovém fondu a majetek investičního fondu uložený v cenných papírech tvořen zahraničními cennými papíry, s nimiž se obchoduje na veřejném trhu zemí OECD nebo na jiném zahraničním trhu, za předpokladu, že výběr tohoto veřejného trhu byl schválen Komisí.

Podle § 17 odst. 1 písm. i) zákona o investičních společnostech a investičních fondech může být majetek v podílovém fondu a majetek investičního fondu uložený v cenných papírech tvořen podílovými listy otevřených podílových fondů.

Bude-li cenný papír emitovaný zahraniční osobou zabývající se kolektivním investováním přijatý k obchodování na veřejném trhu zemí OECD nebo na jiném zahraničním trhu schváleném Komisí ve smyslu písmene g) citovaného ustanovení, problém nevzniká (k výkladu pojmu „obchodovat“ v § 17 odst. 1 písm. g) zákona o investičních společnostech a investičních fondech srov. zvláštní odpověď na dotaz).

Složitější je otázka, nakolik lze cenný papír emitovaný zahraniční osobou zabývající se kolektivním investováním podřadit pod dosah § 17 odst. 1 písm. i) zákona o investičních společnostech a investičních fondech.

Komise při výkladu podobných ustanovení pravidelně vychází z omezené teritoriální působnosti tuzemské veřejnoprávní normy a kontextu, který má určitý pojem v českém právním řádu. Podle českého práva může podílové listy otevřených podílových fondů emitovat pouze investiční společnost založená podle § 8 odst. 1 zákona o investičních společnostech a investičních fondech, a to na základě povolení podle § 9 odst. 1 téhož zákona. Vzhledem k ustanovením zákona o investičních společnostech a investičních fondech se u těchto investičních instrumentů lze spolehnout na určitou předem předvídatelnou kvalitu (srov. zejména limity, pokud jde o způsob naložení s prostředky získanými jejich prodejem).

Na druhé straně nelze odhlédnout od skutečnosti, že s účinností od 1. ledna 2001 staví zákon o investičních společnostech a investičních fondech naroveň tuzemským subjektům kolektivního investování zahraniční podnikatele, kteří k činnosti kolektivního investování na našem území získají povolení Komise podle části osmé A zákona o investičních společnostech a investičních fondech. Tento posun v právní úpravě odpovídá zásadě nediskriminace. Z ní by měl vycházet též výklad ostatních ustanovení zákona o investičních společnostech a investičních fondech, ač novelou výslovně nedotčených.

Zásadou nediskriminace se Komise cítila při výkladu podobných ustanovení vázána též v minulosti. Lze odkázat např. na výklad § 33 odst. 1 písm. c) zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením ve znění pozdějších předpisů, který Komise vztáhla nejen na dluhopisy

emitované tuzemskými bankami, ale též zahraničními subjekty, které na základě licence České národní banky poskytují bankovní služby na území České republiky prostřednictvím své pobočky. V oblasti související s kolektivním investováním stojí za zmínku např. stanovisko k aplikaci výjimky z úpravy veřejné nabídky podle § 78c odst. 2 písm. b) zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech ve znění pozdějších předpisů.

Jestliže zákonodárce postavil zahraniční osoby zabývající se kolektivním investováním, oprávněné k podnikání na území České republiky na základě povolení Komise, naroveň tuzemským investičním společnostem a investičním fondům, bude třeba § 17 odst. 1 písm. g) zákona o investičních společnostech a investičních fondech interpretovat extenzivně a vztáhnout jej též na cenné papíry, které tyto zahraniční osoby na našem území oprávněně nabízejí, vydávají, prodávají a zpětně odkupují. Z úpravy § 35n odst. 5 zákona o investičních společnostech a investičních fondech jednoznačně plyne, že povolení Komise obdrží pouze žadatel, jehož cenné papíry splňují podmínku otevřenosti a který pochází z jurisdikce zajišťující nejméně stejnou míru ochrany investorů jako předpisy tuzemské.

Není vyloučeno, že investiční politika zahraniční osoby zabývající se kolektivním investováním nebude v konkrétním případě podléhat stejným omezením, jaká stanoví § 17 zákona o investičních společnostech a investičních fondech pro tuzemské podílové fondy. Zákonodárce však licencování takového organismu kolektivního investování na území České republiky výslovně umožnil (při splnění podmínky uvedené v § 35n odst. 5 písm. b) zákona o investičních společnostech a investičních fondech), což svědčí ve prospěch závěru, že s touto okolností počítal. Kromě toho platí, že pokud se omezení investiční politiky podle práva státu sídla žadatele výrazně odchýlí od zásad, na kterých stojí § 17 zákona o investičních společnostech a investičních fondech, nebude možné povolení udělit, neboť právní řád žadatele nevyhoví podmínce srovnatelné míry ochrany investorů s českým právem kolektivního investování (§ 35n odst. 5 písm. c) zákona o investičních společnostech a investičních fondech).

Z uvedených důvodů dospívá Komise k závěru, že majetek v podílovém fondu a majetek investičního fondu uložený v cenných papírech může být tvořen též cennými papíry emitovanými zahraniční osobou zabývající se kolektivním investováním (podílové listy FCP nebo akcie SICAV), jestliže

- a) jsou tyto cenné papíry přijaté k obchodování na veřejném trhu zemí OECD nebo jiném zahraničním trhu, jehož výběr byl schválen Komisí, nebo**
- b) se na nabízení, vydávání, prodej nebo zpětný odkup těchto cenných papírů vztahuje povolení Komise podle části osmé A zákona o investičních společnostech a investičních fondech.**

To platí bez ohledu na případné odlišnosti v omezeních investiční politiky zahraničních osob kolektivního investování podle práva státu jejich sídla a podle § 17 zákona o investičních společnostech a investičních fondech.

Prezidium Komise schválilo dne 17. září 2001.
Kontaktní osoba: Libor Michálek, 21096400